

॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैल
अहं हि दिवि दिव्येन विमानेन चरन्पुरा ॥ अभिमानेन मत्तः सन्कंचिन्नान्यमचितयं ॥ ३३ ॥ ब्रह्मर्षिदेवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ करान्मम प्रयच्छंति सर्वे त्रै
लोक्यवासिनः ॥ ३४ ॥ चक्षुषायं प्रपस्यामि प्राणिनं पृथिवीपते ॥ तस्य ते जोहराम्याश्रुतं द्विदृष्टेर्वलं मम ॥ ३५ ॥ ब्रह्मर्षीणां सहस्रं हि उवाह शिविकां मम ॥ समा
मपनयोरान्भ्रंशायामास वै श्रियः ॥ ३६ ॥ तत्र त्व्यगस्यः पादेन वहन्स्पृशे मयामुनिः ॥ अगस्येन ततोऽस्म्युक्तो ध्वंससर्पेति वैरुषा ॥ ३७ ॥ ततस्तस्मादिमाना
ग्यास्त्रच्युतश्च्युतलक्षणः ॥ प्रपतन्बुबुधेत्मानं व्यालीभूतमधोमुखं ॥ अयाचंतमहं विप्रं शपस्यांतो भवेदिति ॥ ३८ ॥ सर्प उवाच प्रमादात्संप्रमूढस्य भग
वन्क्षंतुमर्हसि ॥ ततः समामुवाच दंप्रपतंतं कृपां न्वितः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरो धर्मराजः शपात्त्वां मोक्षयिष्यति ॥ अभिमानस्य घोरस्य पापस्य च नराधिप ॥ ४० ॥
फलेक्ष्मीणे महाराज फलं पुण्यमवाप्स्यसि ॥ ततो मे विस्मयो जातस्तदृद्ध्वा तपसो बलं ॥ ४१ ॥ ब्रह्मच ब्राह्मणत्वं च येन त्वाहमचूचुदं ॥ सत्यं दमस्तपोदानमहिंसा ध
र्मनित्यता ॥ ४२ ॥ सायकानि सदा पुंसां न जातिर्न कुलं नृप ॥ अरिष्टं पते भ्राता भीमसेनो महाबलः ॥ स्वस्ति ते स्तुमहाराज गमिष्यामि दिवं पुनः ॥ ४३ ॥ वैशं
पायन उवाच इत्युक्त्वा जगदं हं मुक्त्वा स न दुषो नृपः ॥ दिव्यं वपुः समास्थाय गतस्त्रिदिवमेव ह ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रात्रा भीमेन संगतः ॥ धौम्येन स
हितः श्रीमानाश्रमं पुनरागमत् ॥ ४५ ॥ ततो द्विजेभ्यः सर्वेभ्यः समं तेभ्यो यथा तथं ॥ कथयामास तत्सर्वं धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ४६ ॥ तच्छ्रुत्वा ते द्विजाः सर्वे भ्रात
रश्चास्य ते त्रयः ॥ आसन् सुब्रीडिताराज नद्रौ पदीचयशस्विनी ॥ ४७ ॥ ते तु सर्वे द्विजश्रेष्ठाः पांडवानां हितेऽप्यस्य ॥ मैवमित्यब्रुवन् भीमं गर्हयतोऽस्य साहसं ॥ ४८ ॥
पांडवास्तु भयान्मुक्तं प्रेक्ष्य भीमं महाबलं ॥ हर्षमाहारयांचक्रुर्विजडुश्च मुदा युताः ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आजगर पर्वणि भीमोचने
काशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ समाप्तं चेदमाजगरं पर्वं ॥ अथ मार्कंडेय समाख्या पर्वं ॥ वैशंपायन उवाच निदाघां
तकरः कालः सर्वभूतसुखावहः ॥ तत्रैव वसतां तेषां प्रावृट्सममिष्यत ॥ १ ॥

कंठीये भारतभा वदीपे काशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ उक्ता मे ब्रह्मविद्यां मार्कंडेय मुखेन नानाख्यानपूर्वकं प्रपंचयिष्यन्तु दुषोद्घातत्वेन काम्यकप्रवेशं ताव
दाह निदाघांतकरः काल इत्यादिना ॥ १ ॥